

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoP/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315210987
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315210987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci starostlivosti o mal. W. W., nar. X.XX.XXXX a mal. X. W., nar. XX.X.XXXX, bytom P. B., obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina, za účasti rodičov Š. W., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, O. a Y. Q. W., nar. X.XX.XXXX, bytom L. XXXX, S. C. J., o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10P/251/2015-80 zo dňa 26.2.2016, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, vo výroku o zmene úpravy styku otca s maloletými deťmi.

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len súd prvého stupňa) zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a návrh otca na zníženie výživného. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 10P/161/2013 zo dňa 4.9.2013 tak, že upravil styk otca s maloletými deťmi takto:

„Otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 15.00 hod., každý nepárny týždeň vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok od štvrtka od 10.00 hod. do soboty do 18.00 hod., každý nepárny rok od nedele od 10.00 hod. do pondelka do 18.00 hod., počas letných prázdnin každý rok od 16.7. od 10.00 hod. do 31.7. do 18.00 hod., od 15.8. od 10.00 hod. do 31.8. do 18.00 hod., počas Vianočných sviatkov každý párný rok od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a od 30.12. od 10.00 hod. do 1.1. nasledujúceho roka do 18.00 hod., každý nepárny rok v čase od 25.12. od 10.00 hod. do 3.1. do 18.00 hod., počas jarých prázdnin každý párný rok od piatku od 10.00 hod. do utorka do 18.00 hod. a každý nepárny rok do stredy od 10.00 hod. do soboty do 18.00 hod..“

V časti úpravy styku dvakrát do roka počas rodinných osláv návrh otca zamietá“.

Ostatným výrokom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že matka maloletých detí sa svojím návrhom domáhala, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 12P/120/2012 zo dňa 21.8.2013 v časti výšky výživného pre maloleté deti tak, že zvýši výživné pre mal. W. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 120,-

eur mesačne a pre mal. X. zo sumy 70,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne od podania návrhu a aby zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 10P/161/2013 zo dňa 4.9.2013 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň od piatku od 19.00 hod. do nedele do 10.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry rok od piatku od 19.00 hod. do utorka do 19.00 hod., každý nepárny rok od stredy od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý páry rok od piatku od 10.00 hod. do soboty do 19.00 hod., každý nepárny rok od nedele od 10.00 hod. do pondelka do 19.00 hod., počas letných prázdnin každý páry rok posledné dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 19.00 hod., prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 15.00 hod. a každý nepárny rok od 25.12. od 15.00 hod do 26.12. do 15.00 hod..

Otec v písomnom vyjadrení požiadal o zníženie výživného pre mal. W. na sumu 55,- eur mesačne a pre mal. X. na sumu 55,- eur mesačne. Malé deti má rád a preto navrhol upraviť styk každý víkend v nepárnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry týždeň vo štvrtok od 14.00 hod. do 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry rok od piatku od 10.00 hod. do utorka do 19.00 hod., každý nepárny rok od stredy od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov v párnom kalendárnom roku od štvrtku v čase od 10.00 hod. do soboty do 19.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku od soboty od 10.00 hod. do pondelka do 19.00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry rok od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 19.00 hod., každý nepárny rok od 25.12. od 10.00 hod do 29.12. do 19.00 hod. a od 31.12. od 10.00 hod. do 1.1. do 19.00 hod., počas letných prázdnin od 30.6. od 18.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 31.7. od 18.00 hod. do 15.8. do 18.00 hod.. Okrem toho žiadal upraviť styk dvakrát ročne cez víkend v prípade konania sa rodinných osláv v čase od 10.00 hod. do 21.00 hod., pričom dátum rodinnej oslavy oznámi matke 7 dní vopred.

Aplikujúc ustanovenia §§ 26, 75 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, súd prvého stupňa uzavrel, že zo spisu 12P/120/2012 vyplýva, že v čase poslednej úpravy výživného otec maloletých detí so zvýšením výživného súhlasil a jeho príjem bol vo výške 480 - 500 eur mesačne. V čase od poslednej úpravy výživného bola mal. JP. žiačkou 1. ročníka a mal. X. navštevovala predškolské zariadenie. Mal. W. je v súčasnosti žiačkou 4. ročníka základnej školy a mal. X. žiačkou 2. ročníka základnej školy s tým, že obom dcéram pri nástupe do školy matka zakúpila oblečenie v hodnote 200,- eur, školské pomôcky v hodnote 80,- eur. Maloleté deti sa stravujú v škole, pričom za obedy matka platí 50,- eur mesačne na obe deti a zároveň uhrádza poplatok za školskú družinu, ktorá je vo výške 250,- eur na jedno dieťa a ZRPŠ vo výške 15,- eur ročne na jedno dieťa. Maloletej W. je potrebné zakúpiť učebnicu anglického jazyka v hodnote 16,- eur a mal. X. v hodnote 10,- eur s tým, že matka obom uhradila poplatok za školu v prírode v hodnote 200,- eur, baletky a dres pre tanečnú školu v hodnote 40,- eur. Zároveň matka mesačne hradí 8,- eur na jedno dieťa za túto tanečnú školu a 6,- eur na jedno dieťa za tanečný krúžok Š.. Od decembra 2015 dcéry navštevujú aj výtvarný krúžok, kde je poplatok 25,- eur na jedno dieťa, poistenie pre mal. W. hradí matka vo výške 16,- eur mesačne a pre mal. X. vo výške 19,- eur mesačne. Obe dcéry kvôli alergii užívajú pravidelne lieky, za ktoré matka hradí 10,- eur mesačne a obom dcéram dala vreckové po 10,- eur mesačne. Maloletej W. platí aj mobil v hodnote 8,- eur. Matka býva spolu s maloletými deťmi v trojizbovom byte, kde je nájomné vo výške 200,- eur mesačne a ostatné výdavky a domácnosť predstavujú 250,- eur mesačne, keď matka podniká, pričom jej hrubý mesačný príjem je vo výške 700-800 eur mesačne. Za prenájom priestorov kaderníctva hradí 300,- eur mesačne, na zdravotné poistenie platí 57,- eur mesačne, poplatok za telefón je 30,- eur mesačne a náklady za benzín sú 100,- eur mesačne.

Podľa súdu prvého stupňa je možné konštatovať, že na strane mal. W. nedošlo k podstatnej zmene pomerov, pretože táto je aj naďalej žiačkou prvého stupňa základnej školy. K zmene pomerov došlo na strane mal. X., ktorá v súčasnosti navštevuje 2. ročník základnej školy, pričom pri poslednej úprave výživného navštevovala materskú školu. V nadväznosti s nástupom na základnú školu došlo u mal. X. k zvýšeniu nákladov na zakúpenie školských pomôcok. U matky sa jej príjem od poslednej úpravy výživného nezmenil.

Otec maloletých detí na školu v prírode prispel po 55,- eur na každé z nich s tým, že v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je na materskej dovolenke a majú spoločného syna W. W., nar. XX.XX.XXXX. Príjem jeho priateľky je okolo 260,- eur mesačne. Priemerný mesačný zárobok otca za rok 2015 bol vo výške 659,74 eur, pričom jeho mesačné náklady predstavujú 116,- eur za plyn, 25,- eur

za vodu, 15,- eur za káblovú televíziu, 100,- eur za benzín, 10,- eur za telefón, 160,- eur mesačne ako výživné za obe maloleté dcéry a pôžičky vo výške 125,- eur mesačne. Otec si zobral pôžičku vo výške 8.000,- eur za účelom vyporiadania BSM, pričom sumu 5.000,- eur vyplatil matke maloletých detí a ďalšiu sumu 3.000,- eur jej ešte dlhuje. Keďže otec maloletých detí žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, táto by sa mala podieľať na nákladoch na domácnosť, preto súd prvého stupňa zobral do úvahy iba polovicu nákladov na bývanie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že na strane otca taktiež došlo k zmene pomerov, keď oproti poslednej úprave sa podľa súdu prvého stupňa zvýšil jeho príjem o 150,- eur mesačne, na druhej strane mu však pribudla vyživovacia povinnosť k mal. W. W.. Prvostupňový súd mal za to, že zo strany otca nedošlo k poklesu príjmu a ani k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Na druhej strane mu pribudla vyživovacia povinnosť a zároveň sa zvýšil jeho príjem, preto súd prvého stupňa návrh otca na zníženie výživného zamietol. Rovnako súd zamietol aj návrh matky na zvýšenie výživného, keď mal za to, že u mal. W. k podstatnej zmene pomerov nedošlo z dôvodu, že táto navštevuje prvý stupeň základnej školy. K zmene pomerov došlo na strane mal. X., ktorá v čase poslednej úpravy výživného navštevovala predškolské zariadenie a v súčasnosti navštevuje druhý ročník základnej školy. K zmene pomerov však došlo podľa súdu prvého stupňa aj na strane otca, ktorému pribudla vyživovacia povinnosť k mal. W. a aj keď došlo oproti poslednej úpravy výživného k zvýšeniu jeho príjmu, neide podľa súdu prvého stupňa o také podstatné zvýšenie, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného.

Ohľadom návrhu matky na úpravu styku otca s maloletými deťmi, a to najmä skrátenie času pobytu počas víkendov a aby nebol upravený styk otca s maloletými dcérami počas týždňa, pretože tieto majú počas týždňa veľa povinností, navštevujú krúžky, chodia do školy a potrebujú sa pripraviť do školy, ako aj ohľadom návrhu otca, súd na základe predložených návrhov upravil jeho styk s dcérami každý nepárny týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 15.00 hod.. V dôvodoch uviedol, že súd určil čas tak, aby sa v piatok maloleté deti po skončení vyučovania a návratu z družiny zbalili na pobyt u otca. V nedeľu určil čas do 15.00 hod. z dôvodu, aby maloleté deti mali dostatok času pripraviť sa na vyučovanie v pondelok, aj keď príprava na vyučovanie môže prebiehať aj u otca maloletých detí. Počas týždňa súd upravil styk otca s maloletými deťmi na každý párny týždeň vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. s prihliadnutím na skutočnosť, že poobede sú maloleté deti v družine, kde sa môžu pripraviť na vyučovanie na nasledujúci deň. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že pokiaľ budú maloleté deti dva dni v mesiaci počas týždňa u svojho otca, nemôže to mať vplyv na ich študijné výsledky a okrem toho aj otec maloletých detí sa môže podieľať na ich príprave na vyučovanie. Počas úpravy styku otca s maloletými deťmi v čase Veľkonočných sviatkov prvostupňový súd zohľadnil, že Veľkonočné prázdniny pre maloleté deti končia v utorok, takže maloleté deti budú mať aj dostatok času na prípravu na vyučovanie. Ohľadom letných prázdnin úpravu styku otca s maloletými dcérami počas nich súd prvého stupňa prihliadol na námietku otca, že chce byť s maloletými deťmi hneď po skončení školského roka s tým, že počas Vianočných sviatkov a jarných prázdnin súd zohľadnil na prípravu maloletých detí do školy po skončení prázdnin. Otec maloletých detí požadoval, aby súd upravil jeho styk dvakrát do roka cez víkend v čase konania oslavy, keď tomuto návrhu styku otca s maloletými deťmi súd nevyhovel, pretože oslavy môže naplánovať aj počas víkendov, keď sú maloleté deti u otca.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Voči tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka, keď podľa obsahu tohto odvolania odvolací súd zistil, že toto smeruje proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zamietol jej návrh na zvýšenie výživného, ako aj proti výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/161/2013, ktorým bol naposledy upravený styk otca s maloletými dcérami z dôvodu, že súd objektívne nezistil skutkový stav veci. Matka maloletých dcér mala za to, že sa podstatne zmenili od poslednej úpravy pomery na ich strane, keď pri poslednej úprave mal. W. navštevovala iba jeden tanečný krúžok a teraz jej pribudli ďalšie dva krúžky, a to tanečný a výtvarný. Ohľadom mal. X. odvolateľka poukázala na to, že súd prvého stupňa objektívne nevyhodnotil skutkový stav veci, keď na jednej strane konštatuje v odôvodnení rozsudku, že došlo k zmene pomerov na jej strane, ale na druhej strane návrh na zvýšenie výživného zamietol. Poukázala na to, že došlo k zvýšeniu jej výdavkov na obe maloleté dcéry, ktoré navštevujú výtvarný krúžok, kde poplatok na jedno dieťa je vo výške 25,- eur mesačne a obe tanečnú školu B., kde predstavuje poplatok pre jedno dieťa 8,- eur mesačne a tanečný krúžok Š., kde je poplatok na jedno dieťa vo výške 6,- eur mesačne.

Ohľadom svojho príjmu matka uviedla, že ako živnostník sú jej výdavky na nákup materiálu 100,- eur mesačne, čo súd nezarátal do jej príjmu, ktorý ostal od poslednej úpravy nezmenený. Uviedla, že v mesiaci február 2016 kvôli svojim dlhodobým zdravotným problémom podstúpila kúpeľnú liečbu, na ktorú uhradila doplatok vo výške 336,- eur s tým, že vzhľadom k tomu, že je samostatne zárobkovo činná osoba, zostala počas liečenia bez príjmu.

Rovnako podľa matky súd objektívne nevyhodnotil pomery na strane otca, keď od poslednej úpravy výživného mal otec priemerný mesačný príjem vo výške 480,- eur do 500,- eur mesačne, pričom jeho priemerný mesačný zárobok v roku 2015 je 659,- eur mesačne. Aj napriek tomu, že súd skonštatoval zvýšenie príjmu otca o 150,- eur mesačne, ako aj to, že jeho priateľka, s ktorou v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti, je povinná podieľať sa jednou polovicou na nákladoch na jej chod, po zohľadnení, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, mala odvolateľka za to, že pomery na strane otca sa zmenili. V ďalšom poukázala na to, že jeho priateľka má okrem nároku na materské aj príjem z podnikateľskej činnosti a z prenájmu bytu, ktorého je vlastníčkou. Táto je majiteľkou potravín v O. a vlastní dvojizbový byt. Rovnako poukázala na to, že otec je majiteľom dvoch motorových vozidiel a jeho priateľka jedného, keď mala za to, že obaja majú dostatok finančných prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti k ich spoločnému maloletému dieťaťu. V ďalšom matka poukázala na to, že otec je členom poľovníckeho združenia, kde náklady na túto činnosť predstavujú nemalé finančné prostriedky s tým, že dáva do pozornosti, že v zmysle Zákona o rodine, má vyživovacia povinnosť k maloletým deťom prednosť pred inými výdavkami. Poprela, že by otec maloletým dcéram zakupoval oblečenie z dôvodu, že matka posielala maloleté dcéry k nemu v starých obnosených veciach, keď deti chodia k otcovi oblečení, ktoré bežne nosia do školy a v ktorom sa cítia pohodlne. Naopak uviedla, že toto oblečenie zakupuje stará matka a teda. Rovnako za nepravdivé považovala matka tvrdenie otca, že na výživné uhradza sumou vo výške 160,- eur mesačne, keď sa nejedná o výšku výživného nad rámec bežného výživného, ale o nedoplatok na zvýšenom výživnom za čas od 1.5.2013 do 1.7.2013, ktorý činí sumu 250,- eur a ktorý súd povolil otcovi splácať po 10,- eur mesačne na každé dieťa tak, že splátky má zasielať spolu s bežným výživným k rukám matky maloletých detí. Ohľadom svojho odvolania voči výroku rozsudku o úprave styku otca s maloletými deťmi matka žiadala, aby odvolací súd zmenil úpravu jeho styku s maloletými dcérami tak, že otec je počas každého nepárneho týždňa oprávnený stykať sa s maloletými deťmi od piatku od 19.00 hod. do nedele do 10.00 hod. z dôvodu, že je v práci dlhšie a potrebuje po práci maloleté deti na styk s otcom pripraviť, preto žiada upraviť čas v piatok od 19.00 hod. a v nedeľu jeho styk do 10.00 hod., pretože deti prichádzajú od otca častokrát hladné a nepripravené do školy. Matka navrhla, aby súd zamietol úpravu styku otca s maloletými deťmi počas nepárneho týždňa vo štvrtok z dôvodu, že mal. W. má každý štvrtok tanečný krúžok a obe maloleté deti sa potrebujú pripraviť na ďalší deň na vyučovanie do školy. Súhlasila s úpravou styku otca počas Veľkonočných sviatkov a jarných prázdnin, avšak

žiadala zmeniť úpravu styku otca s dcérami počas letných prázdnin, keď navrhla, aby upravil styk každý rok od 14.7. od 10.00 hod. do 31.7. do 18.00 hod. a od 17.8. od 10.00 hod. do 31.8. do 18.00 hod.. Podľa matky sa v podstate jedná o rovnaký počet dní len s dvojdným posunom. Tejto úprave styku sa domáhala z dôvodu, že dňa XX.X. má narodeniny a jej deti v čase jej sviatku chcú byť s ňou. Odvolateľka žiadala odvolací súd, aby zmenil styk otca počas Vianočných sviatkov, keď navrhla, aby sa s nimi mohol stykať každý párný rok od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a každý nepárny rok od 26.12. od 10.00 hod. do 27.12. do 18.00 hod., každý nepárny rok od 31.12. od 10.00 hod. do 1.1. nasledujúceho roka do 18.00 hod.. Takúto úpravu styku počas Vianočných sviatkov navrhla z dôvodu, aby deti, ak budú v párnom roku počas dní 24. a 25.12. u otca, tak Silvester (31.12.) a Nový rok (1.1. nasledujúceho roka) trávili s ňou a naopak, ak deti budú v nepárnom roku počas dní 24.12. a 25.12. s matkou, tak aby Silvester a Nový rok trávili s otcom.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že táto chce, aby platil čím vyššie výživné a mal čím menší rozsah styku s deťmi. Uviedol, že okrem výživného hradí svojim deťom dobrovoľne aj iné výdavky podľa ich potrieb a svojich možností. Podľa svojho vyjadrenia, pravidelne zakupuje dcéram oblečenie a obuv s tým, že toto nezakupuje jeho matka a teda, ale tieto ho pri týchto nákupoch sprevádzajú, lebo vedia dcéram lepšie vybrať vhodné oblečenie a poradiť mu. Uviedol, že v čase liečenia matky boli dcéry u neho nepretržite po dobu 3 týždňov a aj napriek tomu zaplatil matke výživné za celý mesiac. Aj on má záujem, aby deti rozvíjali svoj talent, avšak podľa jeho vedomostí je výtvarný krúžok aj v umeleckej škole a bez poplatku, preto nevidí dôvod, prečo matka platí tak vysoké poplatky súkromnej výtvarnej škole. Podľa otca si matka zámerne vyberá drahé krúžky práve v čase podania návrhu na zvýšenie výživného, čo považuje za účelové, keď rozvíjať zručnosti a schopnosti detí sa dá aj bez platenia drahých hodín v

súkromnej škole. Pokiaľ uvádzala, že on, ako aj jeho priateľka vlastní 3 motorové vozidlá, tak matka zámerne opomenula uviesť, aký je rok nadobudnutia a hodnota týchto vozidiel. Napriek tomu nadobudla do svojho vlastníctva nehnuteľnosť, ktorú následne zrekonštruovala, čo podľa otca svedčí o zlepšení jej majetkových pomerov.

K úprave svojho styku otec uviedol, že má záujem stretávať sa s dcérami čo najviac, chce sa podieľať na ich výžive, na ich výchove a umožniť im vytvoriť si pekný súrodenecký vzťah s jeho synom W.. Dcéry podľa vyjadrenia otca, majú veľmi dobrý vzťah aj s jeho priateľkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, chodia k nemu radi a cítia sa u neho dobre s tým, že často uvádzajú, že by chceli prísť častejšie a zostať dlhšie, čo im však matka nedovolí. Ako otec sa chce podieľať na ich príprave na vyučovanie a chcel by s nimi tráviť čas nielen počas víkendov, ale aj počas týždňa, vybrať ich zo školy alebo z krúžku, informovať sa o ich prospechu a pomôcť im s úlohami. Podľa otca si matka osvojuje právo pripravovať sa s deťmi na vyučovanie výlučne sama s tým, že už tým, že sú deti zverené do jej osobnej starostlivosti, je otec výrazne znevýhodnený v rozsahu starostlivosti o ne a mal by mať právo stretávať sa s nimi. Pokiaľ matka trvá na čase predania maloletých detí otcovi na 19.00 hod. z dôvodu, že v piatok dlhšie pracuje, má otec za to, že pripraviť deti na styk je možné aj deň vopred a dievčatá si už samé vedú zbalit potrebné veci. Keď matka detí pracuje v piatok dlhšie, ako to uvádza, mala by byť podľa otca rada, že nebudú doma samé a budú s ním, kde bude o ne postarané. Keby mu matka odovzdala deti v piatok až o 19.00 hod., znamenalo by to prakticky len to, že sa najedia a idú spať, preto by privítal úpravu určenú súdom prvého stupňa, t. j. od piatku od 17.00 hod. s tým, že by mal s deťmi priestor na voľnočasové aktivity. Mal za to, že takáto úprava styku je v záujme ich dcér viac, ako keď sedia doma a čakajú, keď sa matka vráti z práce. Pokiaľ matka trvá na tom, že deti sa majú v nedeľu vrátiť už od 10.00 hod., lebo sa vraj často vracajú hladné a potrebujú sa pripraviť na vyučovanie, nie je žiaden dôvod preto, aby sa nemohli u otca v nedeľu naobedovať, pripraviť sa na vyučovanie a najedené a naučené vrátiť sa k matke o 15.00 hod., ako to určil súd. Podľa otca, obe deti navštevujú prvý stupeň základnej školy a sú teda vo veku, keď ich príprava do školy ešte netrvá tak dlho, aby sa to nedalo časovo zvládnuť aj po návrate domov. Argumenty matky podľa otca nemajú nič spoločné so záujmami maloletých detí a ide jej iba o to, aby bol s dcérami čo najmenej. Pri úprave, na ktorej trvá ona, je jeho styk s deťmi redukovaný iba v podstate na jeden deň, a to v sobotu, ktorý môže celý stráviť s deťmi, lebo v piatok prídu iba prespať a v nedeľu hneď po prebudení a raňajkách musí odovzdať matke. Pri takejto úprave ani nemôže s nimi vyjsť na výlet, pričom má za to, že ako otec má nielen povinnosť prispievať na výživu maloletých detí, ale má aj právo stretávať sa s nimi. Podľa svojho vyjadrenia má záujem o čo najširší rozsah úpravy styku s deťmi, čo je aj v záujme maloletých detí. Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu matky nevyjadril.

Krajský súd ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p. v znení neskorších predpisov), preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a zistil, že rozsudok je vecne správny, pokiaľ súd prvého stupňa rozhodol o zmene úpravy styku otca s oboma maloletými dcérami, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti výroku ako správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Naopak doposiaľ zistenému skutkovému stavu nezodpovedá napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh matky na zvýšenie výživného, keď zároveň o tomto návrhu súd prvého stupňa rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti (ktorou zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na obe maloleté deti) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výšky výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na primerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté deti je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd naposledy vo veci výživného na mal. X. a mal. W. zo strany otca rozhodoval rozsudkom zo dňa 21.8.2013, ktorým zmenil rozvodový rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 6C/99/2011-52 zo dňa 12.9.2011 tak, že zvýšil výživné zo strany otca na mal. W. zo sumy 50,- na sumu 80,- eur mesačne a na mal. X. zo sumy 50,- na sumu 70,- eur mesačne s účinnosťou od 1.5.2013. Zároveň otcovi povolil nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.5.2013 do 31.7.2013 vo výške 250,- eur splácať formou splátok po 10,- eur mesačne na každé dieťa tak, že splátky má zasielať spolu s bežným výživným k rukám matky. Konanie o zvýšenie výživného za čas od 10.9.2012 do 30.4.2013 zastavil a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane otca, keď za podstatné považoval odvolací súd zvýšenie príjmu na sumu 659,74 eur mesačne ako priemerný mesačný zárobok otca v roku 2015, keď v čase poslednej úpravy výživného dosahoval príjem u otca priemerne 480,- eur mesačne, čiže jeho priemerný mesačný príjem sa zvýšil o 170,- eur mesačne. K uvedenému mesačnému zvýšeniu príjmu otca je potrebné zohľadniť, že v čase poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti podľa jeho vyjadrenia, sám uhrádzal svoje náklady spojené s bývaním, pričom v súčasnej dobe otec žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou, ktorá je rovnako povinná podieľať sa na chode tejto spoločnej domácnosti. Je preto nesporné, že na strane otca došlo k zvýšeniu jeho príjmu a zníženiu nákladov spojených s bývaním, avšak na druhej strane je potrebné zohľadniť ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca, a to k maloletému W. W., nevlastnému bratovi maloletých W. a X. W., kde však súd prvého stupňa nijako bližšie nekonkretizoval náklady otca v súvislosti s jeho vyživovacou povinnosťou na mal. W.. Rovnako je potrebné zohľadniť, že mal. W. žije v spoločnej domácnosti s otcom a s jeho družkou, ktorí sa obaja podieľajú na jeho výchove a výžive, ako aj jeho vek (v čase rozhodnutia odvolacieho súdu 6 mesiacov), keď nepochybne tieto náklady sú nižšie, ako sú náklady spojené s výchovou a výživou jeho nevlastných sestier W. a X.. Rovnako, pokiaľ otec poukazoval na svoje splátky pôžičky vo výške 125,- eur mesačne, túto nijako bližšie súdu nekonkretizoval a ani nezdokladoval, že táto suma pôžičky bola použitá výlučne pre nevyhnutné potreby otca. Odvolací súd zároveň k tomuto považuje za potrebné dodať, pokiaľ otec uvádzal svoju dlžobu voči matke vo výške 3.000,- eur, prípadne ďalšie nároky titulom vyporiadania BSM, že tieto nemôžu byť zohľadnené v prospech otca, pokiaľ sa týka jeho vyživovacej povinnosti, nakoľko v tom prípade by bolo vždy nevýhodné v prípade vyporiadania BSM rozvedených manželov, vzdať sa majetku patriaceho do masy BSM za primeranú finančnú náhradu, nakoľko ten, kto by túto finančnú náhradu bol povinný poskytnúť, by okrem toho, že by do svojho výlučného vlastníctva získal veci pôvodne patriace do BSM, mohol by požadovať zohľadnenie sumy, ktorú je povinný vyplatiť za toto vyporiadanie do svojej vyživovacej povinnosti, pokiaľ by z tohto manželstva pochádzali aj maloleté deti. Podľa odvolacieho súdu je nielen v rozpore so zákonom, ale aj s dobrými mravmi, ak otec, ktorý do svojho výlučného vlastníctva získal nehnuteľnosť, ktorú mal v BSM s matkou, teraz žiada zohľadniť pohľadávku voči matke, ktorú má titulom tohto

vyporiadania pri určení jeho vyživovacej povinnosti. Rovnako nijako súd prvého stupňa nevyhodnotil ním konštatovanú zmenu pomerov na strane mal. X., ktorá v čase od poslednej úpravy výživného navštevovala predškolské zariadenie a v súčasnosti navštevuje druhý ročník základnej školy, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdaje, ako aj to, že od poslednej úpravy pomerov mal. W. navštevovala len jeden krúžok, pričom v súčasnosti navštevujú obe dcéry viaceré krúžky, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdaje. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, t. j. na životnej úrovni ako matky, tak aj otca, ako aj na to, že obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu mal. dcér podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V tomto konexe preto vyznieva zvláštna argumentácia otca, ktorý na tvrdenia matky, že otec spolu so svojou družkou vlastní 3 motorové vozidlá, z čoho otec dve, uviedol, že odvolateľka opomenula uviesť rok nadobudnutia, ako aj hodnotu vozidiel, naproti tomu ona nadobudla do svojho vlastníctva nehnuteľnosť, ktorú zrekonštruovala, čo viedlo k zlepšeniu jej majetkových pomerov. Je nepochybné, že otec nie je podnikateľom, a už vôbec nie podnikateľom, ktorý by potreboval pre výkon

svojho podnikania dve osobné motorové vozidlá, a už vôbec neobstojí jeho argumentácia v tom smere, že matka nadobudla do svojho vlastníctva nehnuteľnosť, keď táto v rámci vyporiadania BSM súhlasila s určením spoločnej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva otca a preto bola nútená zabezpečiť nielen pre seba, ale aj pre svoje dve maloleté dcéry iné samostatné bývanie s tým, že v tejto nehnuteľnosti žije nielen matka, ale aj obe dcéry, o ktoré sa osobne stará.

Ani ďalšia vyživovacia povinnosť otca nič podľa odvolacieho súdu nemení na potrebe vyživovacej povinnosti k jeho dvom starším deťom, kde je podľa odvolacieho súdu potrebné zdôrazniť, že plnenie rodičovských povinností podľa § 28 Zákona o rodine je sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V tomto prípade rozhodujúci podiel na výchove mal. dcér má práve matka, pričom otec, ktorý sa podieľa na výžive maloletých formou určeného výživného, sa o náklady spojené s bývaním, stravovaním, delí so svojou terajšou družkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a s ktorou spoločne uhrádzajú náklady súvisiace so životom tejto spoločnej domácnosti, pričom matka maloletých dcér spolu s maloletými žije sama. Náklady matky spojené so zabezpečením výchovy a výživy maloletých dcér účastníkov z hľadiska ich veku, aj bez ďalšieho osvedčujú potrebu zvýšenia výživného minimálne u mal. X., u ktorej došlo v súvislosti s jej nástupom do školy, k výraznej zmene pomerov, keď matka predloženými dokladmi dostatočne osvedčila výšku týchto nákladov. Ak otec namieta svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť ako hlavný dôvod, ktorý by mal súd zohľadniť, je potrebné podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine v prvom rade prihliadať na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na schopnosť a možnosti rodičov, keď v tomto smere sa súd prvého stupňa nijako nevysporiadal s argumentáciou matky, podľa ktorej náklady na nákup materiálu predstavujú 100,- eur mesačne s tým, že jej príjem zostal od poslednej úpravy nezmenený, ako aj s jej argumentáciu, že dlhodobo trpí zdravotnými problémami, pričom počas liečby bola bez príjmu. Rovnako podstatné je, že matka žiadala o zvýšenie výživného s účinnosťou od podania návrhu, t. j. s účinnosťou od 8.9.2015, pričom mal. W. W. sa narodil až dňa 13.12.2015, teda až k tomuto dňu vznikla otcovi ďalšia vyživovacia povinnosť, s ktorou skutočnosťou sa súd vo svojom rozhodnutí nijako bližšie nevysporiadal, keď neuviedol, prečo nie je dôvodné zvýšenie výživného aspoň do doby vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca. Poukazujúc na uvedené je preto záver súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh

matky na zvýšenie výživného zo strany otca na obe maloleté dcéry a za celé požadované obdobie, predčasny.

Vyššie zistené skutkové zistenia vedú k záveru o nevyporiadaní sa s viacerými otázkami súdom prvého stupňa, ktoré počas konania vznikli, kedy prichádza v úvahu z doposiaľ vykonaného dokazovania záver o zvýšení výživného u maloletej X. W. za celé požadované obdobie matkou a u mal. W. minimálne za obdobie do vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti otca. Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa nielen preukázať odôvodnené náklady otca v súvislosti s jeho ďalšou vyživovacou povinnosťou na mal. W., ale ustáliť aj nevyhnutné náklady otca v súvislosti s jeho bývaním, ako aj chodom spoločnej domácnosti, keď neprichádza do úvahy, aby súd prvého stupňa len konštatoval, že tieto náklady sa mu znížili na jednu polovicu z dôvodu, že žije so svojou družkou v spoločnej domácnosti bez ich akejkoľvek kvantifikácie a následného zohľadnenia pri určovaní vyživovacej povinnosti otca. Rovnako sa súd prvého stupňa musí vysporiadať so zvýšením čistého mesačného príjmu otca o sumu 160,- eur mesačne bez zohľadnenia platieb na úver, ktorý si otec zobral v súvislosti s vyporiadaním zaniknutého BSM. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že výživné je osobným právom maloletého dieťaťa a nie je príjmom rodiča, ktorému bolo zverené do osobnej starostlivosti (v tomto prípade matky), to znamená, že výživné nie je príjmom matky, a ani tento príjem nemôže nahrádzať (pokiaľ matka je práceneschopná a nevie si zabezpečiť príjem), resp. slúži na uspokojenie záväzkov, ktoré vznikli obom účastníkom, keď navyše je neprípustné, aby otec, pokiaľ sa týka jeho nákladov, argumentoval nielen výživným, ale dokonca aj zmeškaným výživným, ktoré môže splácať spolu s bežným výživným len na základe súhlasu súdu. V tomto prípade odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že v prípade zohľadnenia tejto jeho argumentácie by boli zvýhodnení tí povinní rodičia na výživnom, ktorí okrem bežného výživného sú povinní platiť aj zmeškané výživné, t. j. majú nezaplatené výživné aj za predchádzajúce obdobie oproti tým rodičom, ktorí si svoju vyživovaciu povinnosť plnia riadne. Zároveň je však potrebné konštatovať, že došlo k zmene pomerov v čase rozhodnutia súdu na strane otca, keď dňa 13.12.2005 mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť, a to narodením syna W., kde súd prvého stupňa nijako bližšie nekonkretizoval náklady otca v súvislosti s touto vyživovacou povinnosťou otca.

Preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o zamietnutí návrhu matky na zníženie výživného zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že v konečnom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.). Záverom odvolací súd uvádza, že bezo zmeny zostala tá časť výroku rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného. Podaným odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku, ktorým zamietol návrh otca v časti úpravy styku dvakrát do roka počas rodinných osláv, preto v tejto časti rovnako nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť a nebolo ho možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Odvolaním matky bol formálne napadnutý celý výrok o zmene úpravy styku otca, ktorý tvorí vzájomne prepojený celok. Pretože však odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok len v časti, ktorou žiadala posunúť začiatok úpravy styku počas víkendov z 15.00 hod. na 19.00 hod. a koniec úpravy styku otca z 15.00 hod. na 10.00 hod., ako aj ktorou žiadala zamietnuť úpravu styku otca počas nepárneho týždňa vo štvrtok z dôvodu potrieb detí na prípravu na vyučovanie, prípadne, že nie je schopná pripraviť deti na styk s otcom a zároveň preskúmal napadnutý rozsudok v časti úpravy styku aj v časti týkajúcich sa úpravy styku počas letných prázdnin a počas Vianočných prázdnin tak, ako to navrhovala matka, keď odvolací súd rozhodol postupom podľa § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. s tým, že odvolanie matky v tejto časti nie je opodstatnené.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie, pokiaľ sa týka navrhovanej zmeny úpravy styku otca s maloletými dcérami W. a X. v potrebnom rozsahu, na základe ktorého zistil správny skutkový stav a vec aj správne právne posúdil, keď skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Na týchto právnych skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 28 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia až do plnoletosti dieťaťa. Reálne sa môže rodič, ktorému nebolo dieťa zverené súdom do rodičovskej starostlivosti, podieľať na jeho výchove len v čase uskutočňovania stretnutia s dieťaťom. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom.

Zákon nemôže byť natoľko všestranný, aby postihoval všetky rozmanitosti života. Vo svetle tohto princípu prvostupňový súd správne pristupoval k predmetnej veci, ak zvolil úpravu styku otca s maloletými W. a X. W. sledujúc ich najlepšiu záujem a možnosti otca.

Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že obaja rodičia, tak samotná matka, ako aj otec, si musia uvedomiť dôležitosť otca v živote ich dcér, spoločne strávené chvíle s otcom sú pre maloleté deti prínosom tak po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej (porovnaj uznesenie Ústavného súdu ČR vo veci II.ÚS 295/06). Rodič, ktorý s dieťaťom trvale nežije, má právo na čo možno najširší kontakt s maloletým dieťaťom, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, to znamená, výchovu v prítomnosti, ktorá je ako vo všeobecnosti známe, tou najúčinnjšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa, je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. Nepochybne v tejto súvislosti treba mať na zreteli schopnosť rodičov vzájomne komunikovať s tým, že negatívny, aj keď nepriamy postoj jedného rodiča k druhému, môže viesť k nezvratným negatívnym následkom vo vzťahu k emocionálnemu a psychosociálnemu vývoju maloletého dieťaťa. Preukázané negatívne pôsobenie jedného z rodičov sledujúce vypestovanie negatívnych, až hostilných vzťahov dieťaťa k druhému z rodičov, môže byť dôvodom pre zmenu výchovného prostredia dieťaťa s tým, že je potrebné zdôrazniť, že právo styku rodiča s dieťaťom vzniká rodičovi, ktorému dieťa nie je rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti a ide o obojstranné právo rodiča a dieťaťa, ktoré vyplýva z článku 41 ods. 4 ústavného zákona č. 460/1992 Zb., v zmysle ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, resp. nežije s ním v spoločnej domácnosti, je v prevažnej miere vylúčený zo sústavného výkonu rodičovských práv a povinností, a len realizáciou styku s ním dochádza k ich výkonu, pričom podľa článku 9 bodu 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú v zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa vzdialeného od jedného alebo oboch rodičov, udržiavať pravidelné osobné kontakty s osoba rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, keď rozšíril styk otca s oboma maloletými dcérami, ktorý bol pôvodne upravený rozsudkom zo dňa 4.9.2013, vo veci vedenej pod sp. zn. 10P/161/2013, keď vek maloletých dcér nijako neodôvodňuje potrebu matky tieto na styk s otcom pripraviť, ba naopak, práve dôvod, ktorý matka uvádzala, že je v piatok v práci dlhšie, odôvodňuje potrebu, aby v čase neprítomnosti matky v domácnosti boli maloleté dcéry pod dozorom inej plnoletej osoby, najlepšie rodiča, a to otca s tým, že dokonca by bolo podľa odvolacieho súdu vhodné, aj keď to otec nežiadal, aby si tento mohol obe maloleté dcéry vyzdvihnúť priamo v škole v piatok po vyučovaní, resp. po mimoškolských aktivitách tak, aby sa predišlo nutnosti čakať na príchod matky, aby táto mohla obe maloleté dcéry odovzdať na styk otcovi. Rovnako nijako zo spisu nevyplýva ďalší odvolací dôvod, keď podľa matky táto potrebuje pripravovať vo štvrtok dcéry na vyučovanie, že túto prípravu by nezvládol ich otec, ktorý má s nimi právo stráviť čas nielen počas víkendov, ale aspoň jeden deň v týždni a rovnako má právo sa s nimi pripravovať na vyučovanie. Možno preto prisvedčiť tvrdeniu otca, že už tým, že sú deti zverené do jeho osobnej starostlivosti, je tento výrazne znevýhodnený v rozsahu starostlivosti o ne, čo platí aj na čas, kedy má otec v nedeľu odovzdať deti matke. Takisto nie je žiaden dôvod, pre ktorý by sa v nedeľu nemohli maloleté dcéry pripravovať na vyučovanie v domácnosti otca a tento tieto až po obede odovzdal matke. Rovnako neobstojí ani odvolací dôvod matky, ktorá žiadala posunúť styk otca o dva dni v mesiaci august z dôvodu, že má narodeniny, keď v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý pre takmer identický dôvod zamietol návrh otca na styk dvakrát do roka počas rodinných osláv, pričom nič nebráni matke, aby oslavu svojich narodenín posunula o dva dni skôr, keď je viac, ako zrejmé, že v prípade, ak by deň narodenín pripadol na pracovný deň, tak matka by oslavy svojich narodenín naplánovala buď na predchádzajúci, alebo nasledujúci víkend po dni, na ktorý pripadol deň jej narodenín, preto nič nebráni matke, aby tieto narodeniny oslavovala spolu s maloletými dcérami počas víkendu, ktorý predchádza dátumu jej narodenín. Rovnako neobstojí odvolací dôvod pre zmenu úpravy styku otca počas Vianočných sviatkov, keď matka navyše v podanom návrhu žiadala upraviť styk otca len na páry rok od 24.12. o 10.00 hod. do 25.12. do 15.00 hod. a na nepárny rok od 25.12. od 15.00 hod. do 26.12. do 15.00 hod.. Zohľadniac dĺžku Vianočných sviatkov je preto primeraná úprava styku otca s maloletými dcérami tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa.

Záverom súd dodáva, že záujem maloletého dieťaťa sa hodnotí v spojitosti s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi a zistenými skutočnosťami. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (viď rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Olson v.s. Švédsko č. 1465/83). Nie je preto vylúčené, aby v záujme dieťaťa, ktoré podľa svojej povahy a zámožnosti mohlo prevážiť nad záujmom rodiča. Uvedené konštatovanie má na mysli potrebu nariadenia určitého a konkrétneho spôsobu zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa a čo je v záujme rodičov. Keď vzájomná kolerácia z objektívneho alebo subjektívneho dôvodu možná nie je, prednosť má vždy záujem maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa musí byť vždy postavený na piedestál a preto nie je možné tak, ako to žiadala matka, aby súd upravil styk otca podľa potrieb matky, keď odvolací súd dospel k záveru, že úprava styku, ktorú zvolil prvostupňový súd, zodpovedá podmienkam rodičov a maloletých W. a X. W., keď nie je možné prisvedčiť žiadnej odvolacej námietke matky, a už vôbec nie jej návrhu na zúženie styku otca sa maloletými dcérami. Zákon o rodine zdôrazňuje rodičovské práva, ako aj práva vedúce na výchovu a starostlivosť zo strany rodičov na udržiavanie pravidelného, rovnocenného, rovnoprávneho osobného vzťahu s oboma rodičmi, ktoré je navyše zvýraznené právom oboch maloletých detí W. a X. stykať sa so svojím nevlastným súrodencom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd sledujúc najlepší záujem maloletých W. a X. W. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti úpravy styku otca s maloletými dcérami. Vzhľadom na uvedené odvolací súd sledujúc najlepší záujem maloletých dcér umožniť otcovi realizovať styk s nimi, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, keď účelom takéhoto rozhodnutia je predchádzať nekonfliktným situáciám rodičov pri praktickej realizácii styku, aby matka maloleté dcéry mala dostatok času pripraviť vopred s tým, že toto súdne rozhodnutie o úprave styku vytvára rodičom základný rámec, ktorý môžu dohodou akokoľvek operatívne meniť. Pokiaľ však k takejto dohode nedôjde, majú rodičia len tie práva a povinnosti, ktoré sú v rozhodnutí uvedené. Postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd potvrdil meniaci výrok rozsudku úpravy styku otca s dcérami s výnimkou výroku, ktorým bol jeho návrh na úpravu styku čiastočne zamietnutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.